

ОСОБЛИВОСТІ ТВОРЕННЯ ТА МОТИВАЦІЇ ОФІЦІЙНИХ ГІППОНІМІВ

В статті проаналізовано процес творення офіційних найменувань коней у сучасній англійській мові. Встановлено, що процес творення гіппонімів є багатограним та представлений практично всіма можливими способами словотворення. Гіппонімне назвотворення характеризується лінгвістичною грою, вільним відношенням до форми слова.

Ключові слова: гіппонім, гіппонімікон, словотворення, словотвірна модель, мотивація, мотив, мовна гра.

Постановка проблеми. Найменування коней – один із найменш досліджених розрядів власних назв. Разом із тим саме конярство є однією з провідних галузей тваринництва в сучасному світі. Згідно зі статистичними даними Британської кінної спілки, кількість коней у Великій Британії за станом на 2010-2011 роки становила трохи менше одного мільйона (988,000). Аналогічні дослідження американської асоціації показали, що жителі США станом на 2017-2018 роки є власниками понад семи з половиною мільйонів коней. Такі показники свідчать про те, що Велика Британія та США активно займаються розведенням коней і мають найбільші кінні поголів'я у світі. Ключова роль образу коня у визначенні британської й американської самосвідомості, його значимість як одного з невід'ємних компонентів «англійськості» вже неодноразово була підтверджена вченими. Беручи до уваги перелічені фактори, ономасти не можуть ігнорувати гіппонімну лексику, яка певним чином характеризує мовну свідомість її творців, а також вміщує своєрідні соціальні та культурні коди.

Тема даної статті пов'язана з попередніми дослідженнями у сфері офіційної гіппонімії англійської мови. **Мета** статті – схарактеризувати гіппонімну систему англійської мови та визначити особливості гіппонімної номінації. Досягнення окресленої мети передбачає вирішення таких завдань: 1) розкрити специфіку гіппонімів як особливого класу власних назв; 2) з'ясувати способи творення найменувань коней у сучасній англійській мові; 3) виявити особливості офіційної номінації.

Об'єктом дослідження є власні назви на позначення коней. **Предметом** вивчення є процес творення офіційних найменувань коней. **Матеріал** дослідження (2000 англомовних гіппонімів) було відібрано методом репрезентативної вибірки з британських та американських реєстрових списків, присвячених номінації коней.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Назви коней стали об'єктом ономастичних досліджень зовсім нещодавно. Вперше термін **гіппонім** був введений в ужиток вітчизняним лінгвістом Н. В. Подольською у фундаментальному доробку «Словник російської ономастичної термінології» [6, с. 51]. Перші вітчизняні студії

торкалися сутності та структури гіппонімів та представлені дослідниками Т. П. Романовою [7], Н. Г. Рядченко [8], О. В. Салміною [9]. Принагідно, у контексті загального аналізу онімів, гіппоніми вивчали С. Вархол [4], М. І. Сюсько [12], М. М. Торчинський [14], П. П. Чучка [16].

В європейській ономастичній науці появу терміна **гіппонім** можна датувати 2014 роком у збірнику під назвою «Ми оточені онімами» британського лінгвіста Р. Коутса, в якому автор досліджує найрозвинутіші класи онімів (антропоніми, топоніми тощо) та виокремлює гіппоніми, які позначає як власні назви коней [19, с. 10].

Новизна пропонованої розвідки та її **наукове значення** визначається дослідженням зовсім молодій та мало дослідженій галузі зоонімії, що поступово виходить на перший план зоонімічних досліджень, а також відсутністю праць із зазначеної проблематики.

Виклад основного матеріалу.

У попередніх дослідженнях вже робилися спроби класифікації елементів гіппонімікону, опису різних типів гіппонімів за їх структурними ознаками, аналізу мотиваційних особливостей назв коней [1; 2; 3]. За рамками вказаних робіт залишилися основні шляхи формування гіппонімів, тобто словотвірні моделі, за якими вони формуються.

Нижче мова піде про специфіку англомовних гіппонімів, як окремого парадигматичного розряду зоонімів. Ця специфіка сприяє виявленню та роз'ясненню способів гіппонімного назвотворення. Основна теза, від якої відштовхуємося в подальшому аналізі, це те, що головною опозицією в гіппонімії є опозиція назв офіційних та неофіційних. Перші (*show name, birth name, national name*) обов'язкові в офіційній документації, з'являються в пресі, в художніх та документальних фільмах, перетворюються у гіппопетоніми, озвучуються коментатором під час спортивних змагань, але в процесі спілкування практично не використовуються. Неофіційні ж імена (*barn name, stable name*) формуються для використання в мовленні, як альтернатива офіційним назвам, закріпленим на письмі. Творення неофіційних найменувань супроводжується прагненням пристосувати їх до розмовно-побутового стилю. Нерідко неофіційна назва, що використовується при зверненні до тварини, не має нічого спільного з її паспортним іменем – між цими двома групами може бути відсутня площина перетину.

Розглянемо детальніше офіційний гіппонімікон. Офіційна номінація зумовлена значною мірою позалінгвальними чинниками, які виражаються в розлогій системі правил номінації, затверджених міжнародними регулюючими органами, які, при розгляді з позицій мовної діяльності, слугують жорсткими регуляторами назвотворення¹.

¹ Перелік правил номінації коней подано на офіційному сайті Жокейського Клубу, який водночас виконує роль основної племянної книги США. У документі виокремлено 17 класів імен, заборонених для номінації, зокрема: «1. Назви, що складаються з більш ніж 18 літер (пропуски та пунктуаційні знаки також рахуються як літери); 2. Імена, що складаються виключно з ініціалів на кшталт *C.O.D., F.O.B.* на ін.; 3. Складні назви, що мають у своєму складі слова *filly, colt, stud, mare, stallion*, або будь-який аналогічний термін, пов'язаний з конярством; 4. Назви, які складаються лише з чисел. Числа від тридцяти можуть використовуватися, якщо вони прописані літерами; 5. Назви, які закінчуються числовими позначеннями на кшталт *2nd* або *3rd*, безвідносно тому,

Слід зазначити, що в досліджуваних країнах частка коней, що не є зареєстрованими і утримання яких не підпорядковується міжнародним правилам та стандартам, є дуже малою. Незалежно від цілі придбання та утримання коня, його, у першу чергу, реєструють, що надає власнику низку прав та можливостей у використанні тварини, якими він за бажанням може послуговуватися. На офіційному сайті реєстрації коней арабської породи США та Канади зазначається, що «реєстрація підвищує вартість вашого коня, робить його привабливішим для покупців і відкриває двері для багатьох місцевих, регіональних і національних подій, доступних лише для зареєстрованих коней» [20]. Кожного року лише у США подається близько 50 000 нових заявок на іменування [23].

Реєстратор Жокейського клубу Рік Бейлі у своєму інтерв'ю зазначає: «Те, що ми робимо тут, в Жокейському Клубі, – це процес затвердження назви, згідно з яким власники чистокровних коней подають нам назви, і ми вводимо їх в комп'ютерну систему і пропускаємо через перевірку фонетити» [26]. Не випадково стаття, у якій опубліковане це інтерв'ю, називається «Наука номінації скакового коня», адже вибір імені коня з родовідною – це і справді ціла наука. Офіційний гіппонімікон формується та розширюється за чітко визначеними правилами та принципами, що корегуються відповідно до сучасних потреб та віянь у світі конярства.

Виділяємо наступні диференційні ознаки офіційних гіппонімів, що відрізняють їх від інших онімних розрядів та обумовлюють специфіку їх творення:

- офіційні назви коней формуються не за тими ж принципами, що й інші власні назви: суттєвою відмінністю гіппонімів від інших підкласів зоонімів є тісний зв'язок офіційної паспортної форми імені зі спортивною сферою, яка регулює та регламентує номінативний процес. За своєю природою офіційні гіппоніми є найбільш систематизованим та уніфікованим розрядом зоонімів;

- кожна назва повинна чітко відрізнятися від уже існуючих: офіційні правила іменування виключають вибір вже існуючого імені для нової номінації, тому, в офіційному вжитку одиничне, штучно створене ім'я ніколи не перетворюється на шаблонне, «штамповане», як це властиво антропонімам. Звідси слідує й відсутність сформованого традиційного репертуару гіппонімів (активного гіппонімного фонду), а також неможливість гіппонімів бути спадковими, їх приналежність лише одному поколінню;

прописані зі позначення чи ні; 6. Імена відомих людей без письмового дозволу Жокейського Клубу на їх використання; 7. Імена померлих людей без згоди Жокейського Клубу та наявності пояснювальної записки з детальним обґрунтуванням свого вибору, яка зможе задовольнити реєстраційну комісію; 8. Назви іподромів чи кінних перегонів; 9. Імена-запозичення відомих торговельних марок та брендів; 10. Назви, що мають вульгарне або нецензурне значення, можуть бути образливими чи лайливими для певних релігійних, політичних чи етнічних груп; 11. Назви, призначені для приниження конкретної особи, групи осіб або організації; 12. Назви, які в даний час знаходяться в активному вжитку на перегонах або в селекції; 13. Назви переможців перегонів першого класу за останні 25 років; 14. Назви зі списку обмежень (члени Зали Слави, переможці змагань «Eclipse Awards», переможці Кентукійського дербі та ін.); 15. Назви, схожі за орфографією та вимовою з вже зареєстрованими назвами; 16. Назви коней, раніше заявлених в Американській племінній книзі з тим самим плідником або з тієї самою маткою; 17. Назви коней, наявні в перших п'яти поколіннях родоводу лошади, для якого обирається ім'я» [25].

- процес творення гіпонімів є неперервним і ніколи не буде завершеним, що є підставою говорити про незамкнутість гіпонімного простору та високу варіативність іменослову.

З вищевказаних особливостей випливає наступний цікавий парадокс: хоча офіційна гіпонімна номінація і є найбільш конвенційною системою зоонімії зі своїми консервативними правилами вибору імені, вона водночас характеризується максимальною варіативністю, мобільністю та різноманітністю через практичну неможливість активізації вже зареєстрованих імен. Ми засвідчуємо, що екстралінгвістичний фактор правил кінної номінації слугує водночас як стабілізуючою, так і дестабілізуючою силою, яка не розрахована на стримування притоку нових найменувань (в тому числі запозичень) та не здатна закріпити усталений характер функціонування системи.

Підбиваючи певний підсумок фактам, викладеним вище, підкреслимо, що гіпонімна система англійської мови дуже розвинена, в ній відображається живе, активне словотворення, у якому й проявляється специфіка даного розряду власних назв. Про це свідчать ті численні реєстрові списки коней, записи племінних книг, а також окремі словники, які ми маємо на сьогоднішній день і які складають фактичний матеріал досліджень гіпоніміки. З огляду на свою своєрідність, словотвір офіційних найменувань потребує детального розгляду.

В цілому, словотвірна специфіка власних назв у порівнянні з назвами загальними – достатньо широка та різнопланова сфера лінгвістичного пошуку. Велика кількість ономастичних досліджень присвячена словотвору онімів, який послугується іншими словотвірними моделями, ніж при творенні апелятивів. На сучасному етапі розвитку ономастики дослідниками виокремлюються три основні словотвірні типи власних назв – **морфологічний, лексико-синтаксичний та лексико-семантичний**, які є справедливими і для гіпонімного творення. Розглянемо детальніше кожен із них.

Взявши за основу аналізу словотвірну класифікацію власних назв М. М. Торчинського, у полі офіційної гіпонімії виділяємо такі різновиди **морфологічного** творення:

1) **афіксальний** – «суфіксальні, префіксальні, конфіксальні, флексійні деривати» [14, с. 377]. Прикладами використання цієї словотвірної моделі у гіпонімах можуть бути такі власні назви, як: *Dreamium*, яка складається з кореневої морфемі *dream* та суфікса *-ium*, або *Dreamette*, яка має східну кореневу морфему та запозичений з французької мови суфікс *-ette*; гіпонім *Outthink*, який складається з префікса *out-* та кореневої морфемі *think*, чи *Enrapture* із такою ж структурою; назви *Overabundance* та *Inagotable* створені шляхом додавання до кореневої морфемі і префікса, і суфікса, тобто конфіксальним способом творення; назва *Seafaring* утворена способом додавання флексії *-ing* до кореневої морфемі. Відмітимо, що неможливо виділити спеціальний набір словотворчих афіксів, характерних саме гіпонімній номінації, так як гіпоніми утворюються за допомогою усіх можливих суфіксальних дериватів, властивих апелятивам;

2) **безафіксий** (усічення, контракція) – «відкидання значущих частин слова» [14, с. 509], наприклад *Lyr* ← *Lyric*, *Melo* ← *Melodia*, *Mon* ← *Monarch*, *Tess's Sis* ← *Tess's Sister*. Серед гіпонімів явище усічення фіксується рідко;

3) **абрєвіацію**, яка є «поєднанням асемантичних частин слова або окремих звуків» [14, с. 391], наприклад гіпонім *Thorobrown* утворений телескопічним способом, шляхом міжслівного накладання, яке полягає в тому, що на кінець основи слова *Thoroughly* накладається основа другого слова *Brown*. Такий тип словотвору є особливо продуктивним у творенні гіпонімів, так як у племінному конярстві існує традиція, за якою ім'я повинно в якійсь мірі складатися з елементів імен матері і батька, або ж бути пов'язаним з ними асоціативно. Наступні приклади утворені традиційним способом: *Alysheba* (від *Alydar* та *Bel Sheba*), *Harzand* (від *Sea The Stars* та *Hazariya*), *Sinndar* (від *Grand Lodge* та *Sinntara*). Слід зазначити, що «родове словотворення» на сучасному етапі розвитку гіпоніміки втрачає свою популярність. Значна частка гіпонімів утворена шляхом комбінації апелятива чи оніма з абрєвіатурою, яка є засобом шифрування, так як повна абрєвіація заборонена, наприклад: *A. J.'s Beauty*, *Mr. E. T.*, *Tiz High P. S. I.*

Окремо дослідник виділяє **конверсію** як, проміжний, морфолого-синтаксичний спосіб словотворення, сутністю якого є перехід слів з однієї частини мови в іншу (у випадку з онімами – в іменники), тобто їх субстантивация. На нашу думку, гіпоніми не можна кваліфікувати як ті, що утворені шляхом конверсії, так як конверсія сама по собі передбачає зміну морфологічної парадигми апелятива, яку ми не можемо виявити, через відсутність його включення в текст. Разом з тим маємо на увазі, що «предметність, як головна властивість категорії власних назв потребує від слів, що до неї відносяться, субстантивності» [10, с. 109].

У межах **лексико-синтаксичної** деривації гіпоніми утворюються **зрощенням** словосполучень у цілісну лексичну одиницю. Окремі мовознавці розмежовують також основоскладання, словоскладання, зрощення та утворення юкстапозитів, хоча й відзначають, що «межа між юкстапозитами та онімами, утвореними шляхом складання або зрощення, є досить нечіткою» [14, с. 365]. Специфіка гіпонімного назвотворення не дає підстави для такого поділу. Прикладами назв, утворених способом зрощення, є наступні гіпоніми: *Moonarrival*, *Uncleson*, *Tribalvibe*, *Diamondngoldrush*, *Lovedontstophere*. Зрощення є одним з найбільш поширених способів словотворення, яким керуються власники, обираючи назву коня. Це пов'язано з заборонаю на назви, утворені за допомогою більше ніж 18 букв з урахуванням пропусків та пунктуаційних знаків. Гіпонім *Angelonmyshoulder* не був би схвалений реєстраційною комісією, якби не був утворений шляхом зрощення, адже складався б з 20-ти знаків, а не 17-ти. За таким самим принципом утворені гіпоніми *Awholenewballgame* (17 знаків), *Champagneforlunch* (17 знаків), *Walkamileinmyshoes* (18 знаків). Необхідно відмітити, що творення гіпонімів шляхом зрощення носить суто формальний характер, адже окрім графічного оформлення ці гіпоніми нічим не відрізняються від багатослівних (складених) гіпонімів.

Так, одним із основних шляхів творення гіппонімів є **синтаксичний** спосіб, який М. М. Торчинський включає до **лексико-семантичного** типу назвотворення і називає його «вживанням різних синтаксичних конструкцій (словосполук, словосполучень, речень, або фраз) у функції окремої номінативної одиниці» [14, с. 510]. Сюди в першу чергу належать складені атрибутивні назви, утворені поєднанням прикметника з іменником – *Charming Jasper, Clever Wildcat, Racing Melody*; ступені порівняння прикметників – *Good Better Best, Better n' Best*; описові конструкції – *Finally Sunday, Fit for Applause, Never Out of Style*; сталі конструкції на позначення суспільновідомих реалій – *Imagine Dragons* (музичний гурт), *Harry Potter* (роман), *Lambergini G S F* (бренд машини); синтаксичні конструкції – *You Must Be Joking, You'd Be Surprised, You Know Who I Am, My Name Is Ralphie, Am I Especial*; структури з повторюваними компонентами – *Tommy Tom Tom, Nite Nite Nadola, Ouch Ouch Ouch*; римове словоскладання – *Handy Dandy, Clickit Or Trickit, Kerri Is Scary, He Ain't No Saint*; спонукальні фрази – *Go My Champ, Put Family First, Listen to Me*; розмовні скорочення – *I Ain't Yur Honey, Wanna Be an Angel, Gonna Get Ya*. Парадоксальним є те, що хоча такі скорочення вживаються здебільшого в розмовному стилі та неофіційному письмі, вони є затребуваним способом словоскладання саме в офіційній гіппонімії; скорочення допоміжних дієслів – *I'm a Dream Maker, I've Got It Too*; порушення граматичних норм – *Here My Are*; ідіоми – *Outofsiteoutofmind, White Lie, Call It a Night*; прислів'я – *No Risk No Reward*. Отже, значну частину англійської гіппонімної системи складають багатослівні назви з дво- та трілексемною (здебільшого відапелятивною) структурою, що характеризується значною варіативністю форм.

У межах **лексико-семантичного** словотвірного типу виділяємо також: **онімізацію** – «перехід апелятивів у склад онімів» [14, с. 394], наприклад *Paint, Lovetrip, Bar Ticket*. Використання апелятивів у якості власних назв на позначення коней має свою особливість – будь-яка частина мови, без винятку, може брати участь у творенні гіппонімів. Відмічаємо, що ті частини мови, які А. А. Уфимцева називає неномінативними апіорі (вживаючи термін номінація у ширшому значенні, як лексична номінація), а саме: займенники, прислівники часу, місця, дієслова руху, прийменники, сполучники, частки, активно використовуються для номінації у гіппонімії [15, с. 49]. Цю думку ілюструють наступні приклади гіппонімів: *Moreover* (сполучний прислівник), *Here Again* (прислівникова конструкція), *Hey Why Not* (вигук + питальне речення), *Eso* (займенник, запозичений з іспанської мови), *But* (сполучник), *And Again* (сполучник + прислівник часу), *Upside Down* (прислівник способу дії), *Ugh* (вигук), *Tictac* (ономатопея), *Always* (прислівник часу); **трансонімізацію** – «перехід лексем з одного розряду пропріативів до іншого» [14, с. 510], наприклад, *Angelina Maria, Steven* (антропоніми); *Missouri, Seattle Slew, Australia* (топоніми); *Sir Percy Blakeney* (поетонім); *Porsche Pink, Suzuki* (порейоніми), *Winnertakesitall, No Fooling Me* (музиконіми) та ін.; **плюралізацію** – «закріплення пропріатива у формі називного відмінка множини» [14, с. 397], наприклад *Thanks Tips, Headlines, Better Reasons, That Rocks*.

Процес трансонімізації більш детально описав Р. Коутс, який охарактеризував процес називання живої істоти іменем іншої живої істоти як «природній, позбавлений будь-яких категоріальних обмежень» [18, с. 128]. Цю думку підтверджує дослідження, проведене вченим: «4 серпня 2011 року я зібрав і проаналізував імена всіх скакових коней, що брали участь цього дня у шести британських кінських перегонах. Я виявив, що 90 коней з 309 (близько 29%) носили імена, які історично були власними назвами чогось іншого: людини, території, гори, художнього твору тощо» [18, с. 128]. Автор підтверджує існування англійського культурного коду, згідно з яким форма будь-якого типу онімів підходить для називання коней.

Також, М. М. Торчинський окремим видом **лексико-семантичного** типу словотворення виділяє **акцентуацію** – зміну наголосу для утворення нового оніма, однак цей тип хоч і може використовуватися у творенні офіційних гіппонімів, однак його дуже складно ідентифікувати через складність збору даних щодо їх вимови під час забігів.

Констатуємо, що домінуюче число гіппонімів виникло шляхом онімізації апелятивів і трансонімізації антропонімів, топонімів, поетонімів, порейонімів та ін. Ще один продуктивний спосіб творення гіппонімів, який часто є елементом класифікації онімів за походженням, це **запозичення**, яке Н. В. Подольська називає третім основним процесом, завдяки якому здійснюється поповнення ономастикону [5, с. 40-53]. Найбільш частотними серед аналізованих гіппонімів є іншомовні відапелятивні назви, запозичені з іспанської (*Abuelo Bello, La Chiquita, Madre Selva, Nunca Mires Atras*), французької (*Cheval, Chevrolet, Joliesse*), німецької (*Schwaube, Schumacher, Schlossed*). Джерельною базою офіційної гіппонімії виступають також російські власні та загальні назви, транслітеровані засобами англійської графіки, наприклад: *Vapnyarka, Sharapova, Yaroslav, Ognenniу*. Така різноманітність джерел поповнення гіппонімікону обумовлена міжнародним характером функціонування офіційних найменувань.

Отже, система творення гіппонімів є багатогранною та представлена практично усіма можливими способами словотворення, поширеними у сучасній англійській мові. Враховуючи зауваження М. М. Торчинського про необхідність чіткого розмежування онімних класифікацій, зокрема структурної, словотвірної та мотиваційної, видається доцільним означити й найсуттєвіші лексико-мотиваційні особливості творення назв коней, адже своєрідність офіційного гіппонімікону обумовлена як розмаїттям словотвірних моделей, так і особливостями мотивації [14, с. 445].

У нашому попередньому дослідженні, присвяченому мотиваційній структурі офіційного гіппонімікону англійської мови, було виділено наступні класи іменувань, з огляду на природу їх мотивованості: 1) патронімічні (мотивовані іменами батьків); 2) ситуативні (мотивовані певними епізодами дійсності, зрозуміти які можна тільки шляхом отримання пояснення); 3) квалітативні (мотивовані ознаками денотата); 4) меморіальні (мотивовані визначними постатями чи подіями); 5) посесивні (мотивовані ім'ям чи прізвищем власника коня, його тренера або вершника); 6) ідеологічні (мотивовані політичними, філософськими, релігійними, військовими

реаліями чи подіями); 7) локативні (мотивовані місцевістю, пов'язаною з перебуванням денотата); 8) асоціативні (мотивовані творами мистецтва); 9) символічні (мотивовані символічною природою значення слова, обраного для номінації); 10) тематичні (мотивовані необхідністю входження в певний тематичний онімний ряд, створений власником у процесі номінації кількох або більше коней); 11) комунікативні (мотивовані зручністю включення в текст); 12) гіппоніми комбінованої мотивації. Окремим тринадцятим класом було виділено номінальні гіппоніми, що присвоюються без будь-якого мотиву і підбираються виключно за принципом відсутності подібного імені [1, с. 11]. Продуктивність творення номінальних гіппонімів зумовлена постійною необхідністю у нових іменах, адже співвіднесеність з породою, зовнішніми ознаками коня чи його характером вже давно вичерпала себе. Результатом «вимушеної» номінації є створення великої кількості штучних назв, де при називанні тварини відсутнє її характеризування. Часто значення твірного слова взагалі ніяк не поєднується з денотатом, а новостворений онім ніяк не співвідноситься з гіппонімною семантикою. Таким чином, існує частка власних назв, для яких не характерна семантична сумісність твірного слова з гіппонімною поняттєвою сферою, однак їх використання у якості найменувань коней, як це не дивно, не є недоречним.

Цю особливість гіппонімів також детально описує британський лінгвіст Р. Коутс у праці «Вісім питань прагматичної теорії належності». Автор стверджує, що «якщо ми на мить зосередимось на гіппонімії, або, у всякому разі, на фактично записаних іменах коней, то помітимо, що абсолютно будь-який лінгвістичний матеріал може слугувати іменем коня. “Система” – якщо анархію справді можна назвати системою – назв британських скакових коней характеризується цілковитою онімною свободою і немає жодних гіппонімних типів» [18, с. 128]. Таке широке поле номінаційних можливостей обумовлює той факт, що в англійській мові не існує соціальних чи культурних норм, згідно з якими певна назва може бути віднесена до категорії власна назва коня.

В. М. Топтун, у свою чергу, не піддає сумніву системність зоонімів: «Зоонімія – не хаотична безліч і не окремі розрізнені факти, а цілісні взаємопов'язані між собою групи, які при перевірці виявляють такий зв'язок, що зумовлює їх системний опис» [13, с. 77].

Повертаючись до нашої класифікації гіппонімів, відзначимо, що номінальні гіппоніми представляють особливий інтерес для дослідників, адже саме в цьому полі проявляється найвища ступінь довільності номінації, а значить, номінаційне новаторство. Максимально продуктивним у гіппонімії є творення оказіональних назв, які розуміємо, як «слова й мовні звороти, що не відповідають загальноприйнятому вживанню та відображають індивідуальний смак промовця й індивідуальну словотворчість» [11, с. 494].

Особливістю творення гіппонімів є ігровий принцип їх побудови, що висуває на перший план те, як вони конструюються, їх звуковий образ, тоді як значення оніма, його поняттєва сторона відходять на другий план. З експресивною метою застосований прийом трансонімізації, супроводжуваної незначною лексичною заміною (субституцією) компонентів. З одного боку, новостворений

Myname'snotfred, So Be It Rachael, Ahorsecalledan, My Name Is Forest. Такі гіппоніми є «надмовними», ставлять під сумнів самі закони номінації.

Варто відзначити також, що власні назви – це в першу чергу елементи культури. Найкраще тому свідчення – віддзеркалення у гіппоніміконі мовних новацій, тобто тільки що введених в активний ужиток слів. Так, у 2011 році в офіційному американському реєстрі Жокейського клубу з'являється гіппонім *Selfie*, а вже у 2013 році видавництво Оксфордського університету разом з Оксфордським словником англійської мови визначає *Selfie* словом року у Великій Британії та США, тоді як гіппонім *Refudiate* з'явився у реєстрі Жокейського клубу у 2010 році і в тому ж році був вибраний словом року. Остання назва утворена телескопічним способом від “*refute*” (спростувати) та “*repudiate*” (відкидати) та вживається зі значенням “відмовлятися визнати щось”.

Висновки. Власна назва коня слугує вербальним знаком його унікальності, незмінною частиною його образу та обов'язковою складовою брендінгу. Звертаючись до аналізу гіппонімного матеріалу, необхідно розглядати не одну систему власних назв певного розряду, а дві самостійні підсистеми, які по-різному організовані, характеризуються різними тенденціями та направленістю розвитку, а тому не підлягають опису на спільних позиціях. Офіційна гіппонімія як лексична підсистема англійської мови має нестабільний характер, їй властиве постійне оновлення. Причини, що спонукають власників створювати особливі імена, екстралінгвістичні – нові гіппоніми придумують задля уникнення повторень. Створюються комфортні умови для творення множинних різновидів гіппонімів, саме тому цей розряд представлений практично усіма можливими способами словотворення, поширеними в сучасній англійській мові, а виділити більш частотні словотвірні засоби та продуктивні словотвірні типи складно.

Вважається, що апелятив повинен мати певні семантичні та формальні особливості, щоб бути матеріалом для зоонімів, проте з цим важко погодитися у відношенні гіппонімів. Будучи регульованим жорсткими правилами, творення гіппонімів водночас залежить лише від суб'єктивних уподобань номінаторів. Джерелом номінації слугує як вже існуючий мовний ресурс, так і okazionalні, індивідуальні утворення, що не мають підтвердження у мові. Гіппонімне творення характеризується лінгвістичною грою, вільним відношенням до форми слова. Заперечується недоторканість словоформи – слово можна «розітнути» і з'єднати вже по-іншому. Така розкутість номінаційної поведінки, своєрідний мовний авангард є унікальною рисою творення кінних пропріативів. Разом із тим, розряд гіппонімів є найбільш парадоксальним онімним розрядом. Одиниці гіппонімного простору доводять невичерпність ресурсів мови вирішення будь-яких завдань номінації.

Література

1. *Алексеева Н. М.* Мотиваційна структура офіційного гіппонімікону англійської мови. *Записки з ономастики*: зб. наук. праць. Одеса: Астропринт, 2018. Вип. 21. С. 5-19.

2. *Алексеева Н. М.* Особливості функціонування офіційних гіпонімів на позначення скакових коней.. *Записки з ономастики*: зб. наук. праць. Одеса: Астропринт, 2017. Вип. 20. С. 5-17.
3. *Алексеева Н. М.* Структурна типологія гіпонімів. *Мова : наук.-теор. часопис*. Одеса: Астропринт, 2018. Вип. 29. С. 61-68.
4. *Ворхол С.* Значение зоонимии в исследовании проблем этногенеза славян (круг проблем). *Ономастика Поволжья : материалы VIII конф. по ономастике Поволжья / отв. ред. В. И. Супрун. М. : Изд-во Ин-та этнологии и антропологии РАН, 2001. С. 208–218.*
5. *Подольская Н. В.* Проблемы ономастического совообразования. *Вопросы языкознания*. № 3. Москва, 1990. С. 40-53.
6. *Подольская Н. В.* Словарь русской ономастической терминологии. Москва : Наука, 1988. 192 с.
7. *Романова Т. П.* Система русских официальных иппонимов и формирование ее типологических черт : автореф. дисс. .. канд. филол. наук Воронеж, 1988. 22 с.
8. *Рядченко Н. Г.* Зоонимия как класс ономастической лексики. *Актуальные вопросы русской ономастики*. Киев, 1988. С. 88-96.
9. *Салмина О. В.* Традиционный пласт русской зоонимии (на материале кличек животных с. Покровка Самарской области). *Разноуровневая характеристика лексических единиц : сб. науч. ст. по материалам докладов и сообщений конф., 19-20 июня 2001 г. Смоленск, 2001. С. 174–184.*
10. *Суперанская А. В.* Общая теория имени собственного. Москва : Наука, 1973. 365 с.
11. *Сучасний словник іншомовних слів / Уклали: О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк. Київ : Довіра, 2006. 789 с.*
12. *Сюсько М. И.* Способы и типы деривации в зоонимии Киев : УМК ВО, 1989. 48 с.
13. *Топтун В. М.* Взаємозв'язки антропонімів та зоонімів в українських говорах Чернігівщини. *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Серія : Філологічні науки. 2010. № 2. С. 75-77.*
14. *Торчинский М. М.* Структура онімного простору української мови: монографія. Хмельницький: Авіст, 2008. 550 с.
15. *Уфимцева А. А.* Лексическая номинация (первичная нейтральная). *Языковая номинация (Виды наименований)*. Москва : Наука, 1977. С. 5–85.
16. *Чучка П. П.* Слов'янське / неслов'янське в зоохімії Закарпаття. *Українська славістична конференція*. Чернівці, 1964. С. 61-63.
17. *Шебештян Я. М.* Сучасна українська літературно-художня зоонімія: функції, склад та структура : автореф. дис. ... канд. філол. наук. Чернівці, 2008. 20 с.
18. *Coates R.* Eight Issues in the Pragmatic Theory of Properhood. *Acta Linguistica Lithuanica*. 2007. Vol. 66. P. 119–140.

19. *Coates R.* We are surrounded by onymies: relations among names, name-types, and terminological categories, in *Names in Daily Life. Proceedings of the XXIV ICOS International Congress of Onomastic Sciences. Barcelona, 2014. P. 6–13.*
20. *Arabian Horses Registration* URL: <https://www.arabianhorses.org/registration/>
21. *Equestrian Statistics* URL: www.bhs.org.uk
22. *Horse names released by Jockey Club* URL: <https://www.registry.jockeyclub.com/registry.cfm?page=releasedNameSearch&letter=A&CFID=65719575&CFTOKEN=4ca9a3b8793ce85-2114D770-5056-BE0C-9773DCA9B5005C07>
23. *No Easy Task To Name Horses.* URL: https://www.washingtonpost.com/archive/sports/1992/01/04/no-easy-task-to-name-names/51968299-4a5b-46b6-9766-a608c9027501/?utm_term=.0e8a43d69a1f
24. *Pet Industry Market Size & Ownership Statistics.* URL: https://www.americanpetproducts.org/press_industrytrends.asp
25. *The Jockey Club Registry.* URL: <https://www.registry.jockeyclub.com/registry.cfm?page=tjcRuleBook#six>
26. *The Science of Naming a Racehorse.* URL: <https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=4634884>
27. *Think picking a baby name is tough? Try naming a thoroughbred.* URL: www.washingtonpost.com/news/animalia/wp/2016/05/05/think-picking-a-baby-name-is-tough-try-naming-a-thoroughbred/?utm_term=.ea4c647d52c9
28. *Warchoł S.* Słownik etymologiczno-motywacyjny słowiańskiej zoonimii ludowej. T. I–V. Lublin : Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2007–2016.

Н. М. Алексеева,

*Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
кафедра грамматики английского языка*

ОСОБЕННОСТИ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ И МОТИВАЦИИ ОФИЦИАЛЬНЫХ ИППОНИМОВ

В статье проанализирован процесс создания официальных наименований лошадей в современном английском языке. Установлено, что процесс создания иппонимов многогранный и представлен практически всеми возможными способами словообразования. Иппонимное имятворчество характеризуется лингвистической игрой, свободным отношением к форме слова.

Ключевые слова: иппоним, иппонимикон, словообразование, словообразовательная модель, мотивация, мотив, языковая игра.

N. M. Aleksieieva,

Odesa National I. I. Mechnikov University, Department of the English Grammar

PECULIARITIES OF WORD-BUILDING AND MOTIVATION OF ENGLISH OFFICIAL HIPONYMS

This article is devoted to the peculiarities of the word-building and motivation of the official hipponymicon of the English language. The investigation sets out various characteristics of horse names, which clearly distinguish them from other onymic categories. The author claims, that horse names can no more be considered peripheral items in the English naming system.

Key words: hipponym, hipponymicon, word formation, word-building pattern, motivation, motive, wordplay.